

6. Kas direktiivi 2005/29/EÜ artikli 3 lõikes 4 kasutatud mõiste „ühenduse eeskirjad“ hõlmab ainult Euroopa määruste ja direktiivide sätteid ning nende otseseid ülevõtmisnorme või hõlmab see ka seaduste ja määruste sätteid, mis rakendavad Euroopa õiguspõhimõtteid?
7. Kas eriregulatsiooni põhimõte, mida on käsitletud direktiivi 2005/29/EÜ põhjenduses 10 ja artikli 3 lõikes 4, direktiivi 2002/22/EÜ artiklites 20 ja 21 ning direktiivi 2002/21/EÜ⁽³⁾ artiklites 3 ja 4, keelab tõlgendada liikmesriikide vastavaid ülevõtmisnorme nii, et kui reguleeritud valdkonnas, kus on olemas valdkondlikud tarbijakaitsenormid, mis annavad reguleerimis- ja karistamisväime selle valdkonna ametiasutusele, leiab aset tegevus, mida võib käsitada direktiivi 2005/29/EÜ artiklite 8 ja 9 tähenduses mõiste „agressiivne kaubandustava“ alla kuuluvana või mis on direktiivi 2005/29/EÜ I lisa tähenduses „kõigil tingimustel“ agressiivne, siis tuleb alati kohaldada ebaausate kauplemisvõtete üldnorme, isegi kui on olemas tarbijate kaitseks kehtestatud ja liidu õigusel põhinevad valdkondlikud õigusnormid, mis reguleerivad täiendavalt samu „agressiivseid kauplemisvõtteid“ ja „alati agressiivseid kauplemisvõtteid“ või vähemalt samu „ebaausaid kauplemisvõtteid“?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, lk 22).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ, universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51–77 ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ, elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, lk 33, ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

Poola Vabariigi 30. märtsil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 19. jaanuari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-701/15: Stock Polska versus EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska)

(Kohtuasi C-162/17)

(2017/C 239/28)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Poola Vabariik (esindaja: Bogusław Majczyna)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (üheksas koda) 19. jaanuari 2017. aasta otsus kohtuasjas T-701/15: Stock Polska vs. EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska) täies ulatuses;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks;
- jätta poolte kohtukulud nende enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariik palub tühistada Üldkohtu (üheksas koda) 19. jaanuari 2017. aasta otsuse kohtuasjas T-701/15: Stock Polska vs. EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska) täies ulatuses ning saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks.

Vaidlustatud kohtuotsusega jättis Üldkohus rahuldamata Lublinis asuva Stock Polska z o.o. hagiavalduse Siseturu Ühtlustamise Ameti (OHMI; nüüd pärast nime muutmist Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)) apellatsioonikoja 24. septembri 2015. aasta otsuse (asi R 1788/2014-5) peale, millega jäeti jõusse EUIPO 14. mai 2014. aasta otsus, millega lükati tagasi Stock Polska z o.o. taotlus registreerida liidu kaubamärk.

Üldkohtu otsusega ja sellele eelnenud EUIPO otsusega lükati nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EL) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 1 punkti b alusel tagasi taotlus registreerida kaubamärk „Lubelska“ selle sarnasuse tõttu kaubamärgiga „Lubeca“, mis avalikkuse jaoks Saksamaal, kus on kaitstud varasem kaubamärk „Lubeca“, toob selle tähisega tähistatud kaupade päritolu osas kaasa segiajamise tõenäosuse.

Poola Vabariik esitab vaidlustatud otsuse peale järgmised väited:

1. Rikutud on nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EL) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna segiajamise tõenäosust ei ole igakülgselt hinnatud tervikmulje alusel, lähtudes eristavatest ja domineerivatest osadest, kuna tähise sarnasuse hindamisel varasema kaubamärgiga on alusetult piiratud selle tähise ühe koostisosaga (sõnaline osa).

Üldkohus nõustus ekslikult sellega, et kahe kaubamärgi sarnasuse hindamisel võib analüüsida vaid kombineeritud kaubamärgi üht koostisosa (sõnaline osa) ning võrrelda seda osa teise kaubamärgiga, jättes seejuures välja graafilise elemendi, ilma et eelnevalt oleks tuvastatud, et sõnaline osa moodustab domineeriva koostisosa, samas kui graafilisel elemendil puudub tähendus. Üldkohus tuvastas vaid, et graafilisel elemendil on nõrk eristusvõime, ning ei võtnud seejuures arvesse, et selle tähise koostisosa nõrk eristusvõime ei tähenda, et see koostisosa ei ole domineeriv.

2. Rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ning võrdse kohtlemise, hea halduse ja õiguskindluse põhimõtet, kuna arvesse ei ole võetud seda, et EUIPO kaldus kõrvale oma varasemast otsustuspraktikast, mis on tema suunistes välja toodud, ning sellega on aktsepteeritud vastuolu selle otsustuspraktikaga.

Üldkohus jättis tähelepanuta asjaolu, et EUIPO kaldus kõrvale oma suunistes välja toodud oma varasemast otsustuspraktikast määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b osas ning puudusid erilised asjaolud, millega saaks seda kõrvalekaldumist põhjendada.

3. Rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna segiajamise tõenäosuse hindamisel on õigeks loetud asjaolusid, mis üldise arusaama järgi seda ei ole, ning tähelepanuta on jäetud üldtuntud olulised asjaolud, kusjuures selle tulemusel on moonutatud asjaolusid ja tõendeid, eriti kuna:

- a) ilmseks asjaoluks on loetud seda, et keskmine Saksa tarbija ei tea nime „Lubeca“ tähendust, kuna ladinakeelsete linnanimede (näiteks Lubeca) teadmise tase ei ole ladina keele oskuse taseme kui sellisega seotud, ning et alkohoolsete jookide tarbijad peavad eriti oluliseks nende jookide geograafilist päritolu;

- b) ilmseks asjaoluks on loetud seda, et kroonikujulist graafilist elementi kasutatakse alkohoolsete jookide tähistamisel laialt.

4. Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel on rikutud põhjendamiskohustust, kuna:

- a) ei ole märgitud, millist kujutise koostisosa pidas Üldkohus domineerivaks,

- b) ei ole nimetatud asjaolusid, mis kinnitaksid väidet, et sõna „Lubeca“ tähendus ei ole keskmisele Saksa tarbijale teada.

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.